

[Connie Hedegaard]

digheden, og derfor syntes vi ikke, det var nødvendigt at lave en videreførelse af det lovfæstede beløb. Vi mener også, at budgetterne i kommunerne for 1987 gav os ret, og da vi samtidig fra en masse kommuner ved, at man rent faktisk har problemer med at fylde de forskellige projekter op, synes vi, at en bevidstløs videreførelse af det lovpligtige beløb for indsatsen for ungdomsarbejdsløse under 25 år var uhenigtsmæssig.

Imidlertid er vi glade for, at vi nu, ikke mindst takket være arbejdsministerens ihærdige indsats, har nået et særdeles bredt forlig om den fremtidige indsats, og først og fremmest for, at vi har fået udvidet målgruppen til at omfatte dem under 30 år, og for, at vi kan inddrage de andre særligt udsatte grupper. Vi tror, at der hermed er lagt op til langt større smidighed og langt større fleksibilitet i den kommunale indsats imod ungdomsarbejdsløsheden og dermed til, at der kan gøres et yderligere indhug i den lidt ældre gruppe af unge arbejdsløse.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Også Socialistisk Folkeparti mener, det er utrolig vigtigt, at vi får gennemført disse ændringer; når vi ved, at arbejdsløshedstygnden er flyttet fra de 18–25-årige op til dem fra 25 til 30 år, er det meget vigtigt, at vi får disse ændringer, sådan at der kan laves beskæftigelsesprojekter for den gruppe, der her er omtalt. Derfor støtter vi stort set.

Vi havde gerne set, at man i højere grad havde kunnet gå ind med særforanstaltninger for kvindernes vedkommende. Vi skal nok have nogle mere principielle beslutninger derom, før vi kan gøre det, men det er i hvert fald ikke udelukket efter dette her, at man kan gøre særindsatser for de unge arbejdsløse kvinder, og dem er der jo virkelig mange af. Jeg håber ikke, de bliver glemt, heller ikke i den øvrige lovgivning, for det er et af de hovedproblemer, vi står med. Jeg ved godt, det er noget, jeg siger, hver gang jeg er på talerstolen i anledning af disse beskæftigelsesforanstaltninger, men jeg synes også, det er vigtigt, at det bliver sagt hver gang.

Vi støtter ændringsforslagene til dette lovforslag og er glade for, at det er kommet igennem.

Estrup (RV):

Det har jo været en lang proces, og jeg er enig med hr. Ole Vagn Christensen i, at det havde været godt, om vi var kommet på plads allerede inden sommerferien, hvor det politiske flertal med hensyn til denne sag faktisk var meget klart. Regeringen ville det anderledes. Til gengæld er vi altså nu kommet på plads med et meget bredt flertal, og det er vi også i Det Radikale Venstre meget tilfredse med.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi hermed udsender det signal, at foranstaltningerne imod ungdomsarbejdsløsheden fortsætter med uformindsket styrke, og at vi samtidig udsender et andet signal, nemlig om, at vi i det kommende år vil arbejde på at brede foranstaltningerne over for ledigheden ud og gøre cigarkasseprincipperne mindre udtalte.

Vi synes på den anden side også, det hører med til historien, at vi i sidste ende havde meget svært ved at holde Socialdemokratiet fast på et bredt forlig. Når hr. Ole Vagn Christensen taler om støtte til vores forslag, er det altså en sandhed med modifikationer. Den reelle situation var, at regeringen, SF og Det Radikale Venstre var enige, og at vi først til allersidst fik Socialdemokratiet med. Det endte med et godt, stort forlig, og det er vi tilfredse med.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg er også glad for, at regeringen nu – tvunget af omstændighederne, nemlig at der er et flertal imod regeringen – har syntes, at kommunerne også i 1986 og 1987 skal være forpligtede til at betale til ungdomsarbejdsløsheden. Jeg har bemærket, at det er mindst 130 kr. pr. indbygger. Det giver selvfølgelig de enkelte kommuner mulighed for at bruge flere penge, sådan at det nu er op til den politiske kamp i de enkelte kommuner, hvor meget der skal gøres.

Jeg synes også, det er godt, at aldersgrænsen er blevet flyttet opad, for der findes en stor gruppe mellem 25 og 30 år, som aldrig er kommet i arbejde. Og det er godt, at der også kan gennemføres særforanstaltninger, især for voksne arbejdsløse kvinder.

Under debatten om den arbejdsmarkedspolitiske redegørelse udtrykte arbejdsministeren et stort håb om, at vi kunne samarbejde meget bredt. Hvis det er på denne måde, vi